

[Slebsager.]

riet efter Forhandling med daværende Kontorchef Arendrup, uden at Hr. Dalhoff var vidende om dette. Jeg skal heroverfor udtale, at Departementschef Dalhoff kom til mig vedrørende dette Forhold og forespurgte mig, om vi fra Ministeriets Side skulde sende disse Maanedsoversigter til Finansministeriet, hvortil jeg bemærkede: Er vi ikke pligtige at gøre dette? Hr. Dalhoff sagde heroverfor, at Ministeriet stod frit, det traf Ministeriet selv Afgørelse om, og jeg erkendte saa, at hvis han og Kontorchefen mente, at det vilde volde Ministeriet for megen Ulejlighed at gøre det, havde jeg ikke noget at indvende imod, at man afholdt sig fra det.

Madsen-Mygdal: Om den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har fremsat, skal jeg tillade mig at udtale, at jeg maa fraraade Medlemmerne af det høje Ting at stemme for den. Denne Dagsordens Fremsettelse er jo et tydeligt Vidnesbyrd om, at det, som de to sammensmeltede Regeringspartier ønsker, er at gøre den Forhandling, der er ført her i Dag, til en politisk Aktion, de tror, de kan komme om ved det Spørgsmaal, der her er rejst, ved at foretage en politisk Opmarchingering.

Jeg udtalte, da jeg forrige Gang havde Ordet, at vi fra vor Side havde forbeholdt os at komme tilbage til denne Sag. Jeg udtalte ogsaa, at vi ønskede ikke i mindste Maade at rejse noget politisk Angreb paa Regeringen i denne Sag; vi ønskede at udtale os sagligt om, hvad der her var foregaaet, og hvad der her var rigtigt for Administrationens Skyld, specielt for det Ministerium, som har en ganske særlig Tilsynspligt overfor visse private Erhvervsvirksomheder, og jeg tillod mig i Slutningen af min Tale at rette en indtrængende Henstilling til Regeringen om at overveje Sagen, ikke af Hensyn til Personer, men af Hensyn til det Handelsministerium, for hvilket det er absolut nødvendigt, at det nyder ubetinget Tillid og har ubetinget Autoritet med Hensyn til de Afgørelser, der træffes, det Handelsministerium, som Gang paa Gang ifølge Lovgivningens Bestemmelser har en Forpligtelse til at iværksætte Undersøgelser, til at gribe ind, og gribe meget haardt ind, overfor Enkeltpersoner, sætte dem ud af deres Stilling øjeblikkelig og træffe Afgørelser, der rammer dem meget haardt, dette Handelsministerium, der er nødt til at stille Krav, som, det kan ikke nægtes,

er haardere overfor dem, der er udenfor Ministeriet, end de Krav, der her er stillet til dem, der er indenfor Ministeriet. Det nytter ikke, at den højtærede Handelsminister svarer med, at ligegyldigt hvad de havde foretaget sig, var de blevet kritiseret. Den højtærede Handelsminister har ingen Berettigelse til at udtale sig saaledes. Jeg har paavist, at den her trufne Afgørelse er af den Beskaffenhed, at den vil svække Handelsministeriets Autoritet. Jeg har udtalt, at der findes i Tjenestemandslovens § 18 angivet en Række Foranstaltninger, der kan træffes, og jeg har ikke været anmodet derom og har heller ikke Mandat til at optræde som Ministeriets Raadgiver, men jeg har bedt Ministeriet om for Sagens Skyld at tage det op til Overvejelse.

Vi har nu hørt de to Regeringspartiers Ordførere, den socialdemokratiske Ordfører, som naturligvis gav blank Tilslutning, og den radikale Ordfører, der ikke blot billigede, men anerkendte Ministeriets Afgørelse i denne Sag — ja, og saa Regeringens Udtalelser, og det viste sig jo, at Regeringen afviste den Henstilling, der var sket. Ja, den højtærede Statsminister ryster paa Hovedet, og jeg indrømmer ogsaa, at han udtalte sig ikke saaledes, at det kunde opfattes som en ren Afvisning, og jeg noterede det med Tilfredshed; men jeg maa sige, at den højtærede Handelsministers Udtalelser var jo i høj Grad et Forsvar for, hvad her er sket, og et Forsøg paa at gøre Forespørgselen til en politisk Aktion.

Hvad der end kan skille os politisk — og det er ikke saa lidt, og der kan nok komme den Situation, hvor vi ogsaa vil tilkendegive vore politiske Anskuelse, og der kan være meget i saa Henseende, vi mener at kunne udtale os om —, saa har vi aldeles ikke villet lægge noget politisk i vore Udtalelser. Det er ikke os, der har ønsket at fremkalde den Debat, der her er ført, men naar Sagen var bragt frem, har vi villet sige vor Mening om Forholdet.

Men de to Regeringspartier mener alt-saa, at de kan klare det paa sædvanlig Maade ved at gøre det til et politisk Spørgsmaal og bruge det Flertal, de har her i Tinget, til at afgøre Sagen paa den Maade. Ja, ja, det kan de ogsaa, de Herrer kan gøre det i Aften ved det Flertal, de har her; men de skal ikke være sikre paa, at Befolkningen deler den Opfattelse, de her har gjort gældende, at Befolkningen billiger den Maade, Regeringen har besvaret en saglig og velbegrunnet Henstilling paa.